

El pacte Joan Lerma-Antoni Garcia Miralles dóna més poder a l'Honorable

De Suresnes a València: "¡Lerma, Lerma, Lerma!"

El VI Congrés dels socialistes valencians del PSPV-PSOE ha consolidat el poder monocolor del president Joan Lerma. Tots els crítics han estat exterminats per la seua espasa de foc. Continuïtat, uniformitat i oficialisme guerrista en són el balanç.

Vladimir Iltix havia proclamat el 1917 un partit militaritzat per enderrocar la Rússia blanca tsarista. Els seus seguidors, però, poc podrien suposar que, a les acaballes del segle i en un partit occidental de la socialdemocràcia, el PSPV-PSOE, **Joan Lerma** aconseguiria uniformar les seues files, i dissoldre burocràticament totes les dissidències, a pesar que no s'estava en perill de guerra.

Reelegit secretari general el passat cap de setmana, l'Honorable Joan Lerma s'ha convertit en rei absolut del PSPV-PSOE. Al Palau de la Música de València, i a la vora del vell llit del Túria, Lerma fou aclamat com a director de l'orquestra socialista territorial, deixant fora del seu equip filharmònic tots els que desafinaven amb el compàs marcat pel metrònom de l'aparell guerrista.

No s'esperaven sorpreses. Si de cas, s'especulava sobre la possibilitat que el corrent Esquerra Socialista, encarnat per **Vicent Garcés**, entrara o no a la direcció orgànica valenciana; la continuïtat tradicional del vice-secretari-2000, **Cebrià Ciscar**, ex-conseller d'Educació i Cultura; i sí, finalment, un gest de bona voluntat plural del lermisme permetria que l'ex-conseller d'Obres Públiques, **Rafael Blasco**, pendent d'un judici sospitosament polític, comptara amb algun representant del seu regne, la Ribera Alta, a l'executiva. **Josep Garés** era el seu candidat més sorollós.

Però, al diumenge de cloenda, i després d'una nit estirada per les negociacions de llistes i comitès, tot restava més monolític encara. A l'hora del *vermouth*, **Clementina Ródenas**, alcaldessa de la ciutat i presidenta refrendada de la Mesa, recitava els resultats. Amb el 97'85 dels vots delegats, repetien a la Comissió Executiva Nacional (CEN) **Antoni Garcia Miralles**, de president; Joan Lerma, de general secretari, i Cebrià Ciscar,

Al VI Congrés, Joan Lerma ha aconseguit multiplicar-se.

RAFA GIL

com a clàssic vice-secretari. Els dos menys votats, el senador **Albert Pérez Ferré**, de nou secretari d'organització, però castigat amb el 92'11, el plebiscit més baix, pels fidels del president de la Diputació d'Alacant, **Antoni Fernández Valenzuela**, que havien demanat el seu cap. I el també senador i ex-uguetista, **Ángel Franco**, ara secretari d'assumptes econòmics i socials, amb el 93% de les urnes.

Lerma s'instal·lava, més fort que mai, al centre de l'executiva, envoltat pel seu principal quartet de corda: **Ernest Nabàs**, comunicació; **Emili Soler**, cultura; **Maria Antònia Armengol**, moviments socials; i **Jaume Castells**, una de les onze secretaries executives.

L'ampliació de la CEN, de 21 a 23

membres, i l'eixamplament del Comitè Nacional de 36 a 39 no va ser, però, una operació integradora. Ni Blasco ni Garés hi entraven. Tampoc Garcés, que era enviat, això sí, al federal de Madrid, al costat de la seua companya d'ES, **Carme Oliver**, atapeïts, i gràcies, a la cua de la llista oficial. ES no sols no tocava l'executiva valenciana, sinó que perdia quatre representants al CEN. I a pesar que Garcés es mostrava entregadament disposat a dissoldre el corrent "si fóra necessari". L'ex-alcalde **Pérez Casado** desapareixia fulminat, i **Antoni Asunción** s'estrenava al federal.

No travessaren la ponència-marc cap de les esmenes crítiques. Ni la que demanava que el vot dels portaveus fóra substituït pel vot personal, ni aquella que desitjava l'acostament de les cultures d'esquerra. Discursos en castellà, inclòs el del secretari de formació federal, el PSC **Salvador Clotas**, i cap figura del socialisme ministerial. Només el president de Castella-La Manxa, **José Bono**, que va dir: "Porteu onze anys practicant l'obertura, la renovació". **Rafael Recuenco**, secretari de la UGT valenciana, va fer un discurs càlidament fred: "No estem disposats a ser convidats de pedra".

Hi eren tots. Lliris i cards citats per la trobada perinstitucional, com l'ex-secretari general del PSPV paleolític, **Joan Pastor**, a la fila set, d'espectador. A la cafeteria, el gòtic conseller de Cultura, **Antoni Escarré**, conversava protegit amb bufanda escocesa, i el conseller administratiu, **Emèrit Bono**, saludava l'improvisat plenari de cafès i *magnum*. Garcia Miralles desfilava a cavall, amb castissa gorra de pana, mentre Ciscar caminava vaporós, i Rafael Blasco es refugiava solitari, entre les tenebres dels expulsats del paradís. Al ventre de vidre del Palau, el diumenge 16 de desembre restaven mil clavells, coberts per una bossa de plàstic.

Ismael L. Belda